

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1017/2015
01.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.М., због продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Ж.В., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 12/14 од 30.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 707/15 од 08.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу К 12/14 од 30.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 707/15 од 08.09.2015. године, јер нема прописан садржај.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу К 12/14 од 30.04.2015. године окривљени В.М. оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године, те је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 707/15 од 08.09.2015. године одбијене су, као неосноване, жалбе Вишег јавног тужиоца у Шапцу и браниоца окривљеног и потврђена пресуда Вишег суда у Шапцу К 12/14 од 30.04.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног В.М., адвокат Ж.В., поднео је захтев за заштиту законитости, наводећи да су „разлози за подношење захтева дефинисани чланом 485. став 1. тачка 3) ЗКП“, уз предлог да

Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и у целини преиначи побијане пресуде, те да окривљеног ослободи било какве кривичне одговорности.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.М. нема прописан садржај.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом бранилац окривљеног В.М. је указао на повреду одредбе члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП, којим је прописано да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног или другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатним протоколима, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Имајући у виду да је одредбом члана 484. ЗКП, која прописује обавезан садржај захтева прописано да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење захтева из члана 485. став 1. ЗКП, а у случају из члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права, те да бранилац окривљеног уз захтев није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права којима је утврђено да је повређено и ускраћено људско право и слобода окривљеног В.М. у поступку, које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и

основних слобода и додатним протоколима, Врховни касациони суд налази да захтев за заштиту законности браниоца окривљеног нема прописан садржај.

Код напред наведеног, Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**